

holdende almindelige Bestemmelser vedrørende forskellige Lønningslove. Jeg kom imidlertid ikke saavidt at faae dette Lønningslovforslag forelagt ifjor, men det er det første af de paa Dagsordenen opførte Numere, som jeg herved har den Ære at forelægge, nemlig „Forslag til Lov indeholdende almindelige Bestemmelser vedrørende forskellige Lønningslove“. — Den første af disse almindelige Bestemmelser er den, som findes i flere af vore nyere Lønningslove, navnlig i Lov 31te Marts 1860 § 4 og Lov 19de Februar 1861 § 25, nemlig at de i Lønningslovene opførte Medhjælpssummer ikke kunne benyttes til dermed at lønne Nogen af de i Lønningslovene opførte Embedsmænd. Dog er det af Hensyn til, at vi ere i en Overgangsperiode fra eet System til et andet, idet navnlig endeel af Administrationen hidtil ikke har været undergivet den kongerigke Lovgivning, fundet nødvendigt at bibeholde enkelte Afvigelser med Hensyn til de Embedsmænd, som allerede nu findes, saalænge indtil de Personer, der for Tiden have disse Functioner, ophøre dermed. — I § 2 er det forsøgt at opstille en Bestemmelse om almindelige Forholdsregler for det Tilfælde, at der er overladt en Embedsmand enten Bolig eller Jord af Staten som endeel af hans Lønning. En egentlig almindelig Regel i saa Henseende kan neppe gives, og det er derfor forbeholdt Kongen at træffe de Foranstaltninger, som ere nødvendige for at sikke Statskassen mod at blive brøstholden ved saadanne Leiligheder. Dog er der i Righed med, hvad der allerede er vedtaget i Loven af 28de Marts 1855 om Embedsmænd under Kirke- og Underviisningsministeriet og i Loven af 19de Februar 1861 § 2 samt tildeels ogsaa i Lønningsloven for Hæren af 25de Juli 1867 § 27, bestemt, at en Embedsmand har at betale Skatter og Afgifter af den Eiendom, der overdrages ham i Brug, ligesom der ogsaa her er optaget en Bestemmelse, som findes i Loven af 19de Februar 1861 angaaende Omordningen af de communale Skatter i Kjøbenhavn, og hvorefter Embedsmænd, som have Bolig i offentlige Bygninger, skulle udrede 2 pCt. i Genhold til Resolution af 9de Juli 1819. Der

er derhos i denne Paragraph taget det samme Forbehold, som pleier at tages for dem, der allerede ere i Besiddelse af Embedsbolig paa andre Betingelser, nemlig at de skulle beholde denne paa disse Betingelser saalænge, de vedblive at have den. — I § 3 er som en almindelig Regel optaget en Bestemmelse, som hidtil kun har været seet i Loven af 19de Februar 1861 § 9, nemlig, at de Embeds- og Bestillingsmænd der ansættes med Lønninger, som ere fastsatte i Lønningslove, maae finde sig i de Forandringer i deres Embedsforretningers Omfang og Beskaffenhed, som senere maae blive bestemte, selv om der ikke er indført nogen Clausul derom i deres Bestallinger. — I § 4 er der indført en Bestemmelse, der som almindelig Regel ligeledes er ny. Den gaaer ud paa, at naar en Embedsmand, der er lønnet med Alderstillæg, gaaer over fra en Bestilling, der er lønnet paa denne Maade, og hvis Begyndelsesgage ligger mellem 2,400 — 3,200 Rd., til en anden Stilling, der er lønnet paa samme Maade, skal han kunne tage sin Aldersgrænse med sig, saaledes at den regnes fra hans første Ansættelse. Dette er ikke alene foreskrevet for den Klasse, jeg nys nævnte, men ogsaa for dem, hvis Begyndelsesgage ligger mellem 1,400—1,800 Rd. eller mellem 800—1,000 Rd. Grunden til denne Bestemmelse er den, at det som Følge af det Princip, der er indført i vore Lønningslove om Alderstillæg, ofte af Hensyn til Embedsindtægten har vist sig umuligt at lade dertil forovrigt kvalificerede Mænd rykke op i en anden Slags Embeder, fordi den Begyndelsesgage, man derved bød dem, var ringere end den Gage, de erholdt i det Embede, de havde. Dette er f. Ex. Noget, der meget jævnlig vil kunne indtræffe, naar der er Spørgsmaal om at ansætte en Herredsfoged som Amtmand, eller en Contoirchef som Assessor i en eller anden Ret; her ville Gageringsforholdene ofte træde hindrende i Veien for at benytte Mænd, der forovrigt ere kvalificerede dertil, i disse Pladser. Denne Bestemmelse er forovrigt, som allerede bemærket, ikke i og for sig noget Nyt, den findes allerede anvendt for visse Arter af Embedsmænd ved Loven af 19de Februar